

Sygn. akt III SK 23/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa „P” sp. z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
o nałożenie kary pieniężnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 21 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt VI ACa [...] /15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w W. wyrokiem z 25 stycznia 2017 r., VI ACa [...] /15 zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. z 16 lipca 2015 r., XVII AmT [...] /14 w ten sposób, że zmodyfikował podstawę prawną decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 14 kwietnia 2014 r. a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie i apelację „P”. Sp. z o.o. (powód) oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną. Wnosząc o przyjęcie jej do rozpoznania, wskazał na potrzebę rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego: czy w świetle art. 209 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 210 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego w związku z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. UE Polskie wydanie specjalne Rozdział 13, Tom 29, s. 337 ze zm.) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. UE Polskie wydanie specjalne Rozdział 13, Tom 29, s. 349) w związku z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP, art. 47 i art. 48 k.p.p. oraz art. 6 ust. 1 i 2 EKPC, Prezes Urzędu może nałożyć kare pieniężną na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z tytułu wykorzystywania częstotliwości bez wymaganego pozwolenia radiowego, opierając się – w sferze dowodowej – na oświadczeniu tego przedsiębiorcy o wykorzystywaniu częstotliwości („samooskarzeniu się” przedsiębiorcy), które organ zażądał na podstawie art. 6 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego przed wszczęciem postępowania w tej sprawie, pod rygorem nałożenia nań kary pieniężnej za nieudzielenie informacji?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, ponieważ zagadnienie prawne w niej wskazane było już przedmiotem analizy Sądu Najwyższego w wyroku z 13 czerwca 2017 r., III SK 43/16. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego przedstawiono obszerny wywód w przedmiocie standardu europejskiego i krajowego w zakresie wolności od oskarżenia oraz przedstawiono zasady zastosowania tego standardu w postępowaniach tego rodzaju jak postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, które są zbieżne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w powołanym wyżej wyroku. Sąd Najwyższy w obecnym składzie w pełni podziela konkluzje, do których doszedł Sąd drugiej instancji przy aplikowaniu tego standardu do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy. Trafnie przyjęto bowiem, że powód został wezwany do udzielenia posiadanych informacji o określonym fakcie (wykorzystywanie określonej częstotliwości). W tej sytuacji nie ziściła się przesłanka interesu publicznego w przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania i ponownego wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy w kwestii prawnej, co do której jest już wypowiedź sądu kasacyjnego.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

a.ł.

